

اختلالات اوتیسمی یا اوتیسم یک اختلال رشدی شدید است که به صورت عملکرد اجتماعی غیرطبیعی، اختلال در زبان و برقراری رابطه و رفتار و علایق غیرمعمول، توصیف می شود. این اختلال همه جنبه های تعامل کودک با دنیایش را تحت تأثیر قرار می دهد مثل قسمتهایی از مغز و همچنین از بین بردن صفاتی که از ما موجودی به نام انسان ساخته، مثل پاسخدهی اجتماعی ما، توانایی ما در برقراری ارتباط و احساساتی که به دیگران داریم.

اوتیسم یکی از اختلالات نافذ رشدی PDDs است که همچنین طیف اختلالات اوتیسمی ADSs نامیده می شود. اختلال های PDDs در شکل، درجه نفوذ، میزان بروز نشانه ها و توانایی متفاوتند.

تاریخچه ی واقعی اوتیسم در ۱۹۴۳ آغاز می شود.

هنگامی که روانپزشکی به نام لئوکانرا ۱۱ کودک را بررسی می کند که از سالهای اولیه زندگی دوری گزین و تنها هستند. از تماس چشمی اجتناب می کنند. در آگاهی اجتماعی دارای کمبود هستند، دارای تکلم محدود هستند یا اصلاً سخن نمی گویند و دارای فعالیتهای حرکتی قالبی و بدون نبوغ و ابتکار هستند. آنها با وسواس و اضطراب به فعالیتهای یکنواخت روزانه خود پایبندند که هیچکس جز خود کودک از این جریان آزار نمی بیند. کانر این اختلال را

اوتیسم مربوط به اوایل کودکی دانست. (معنای لغوی اوتیسم، در خود ماندگی است) او خصوصیت هسته ای اوتیسم را اینگونه توصیف می کند: « ناتوانی در ارتباط دادن خود با افراد و موقعیت های دیگر به صورت معمولی از ابتدای زندگی » آغاز اولیه این اختلال، کانر را به این نتیجه گیری رهنمون ساخت که اوتیسم نتیجه یک ناتوانی مادرزادی است در شکل دادن به رابطه محبت آمیز با دیگران. کانر والدین کودکانی که مورد مطالعه قرار بود را به صورت افرادی باهوش، وسواسی اما سرد، ماشینی و منفصل در روابطشان که آنها را « والدین یخچالی» نامید، توصیف کرد.

کودکان اوتیسمی به خاطر اختلال روانی نیست که ارتباطشان را با واقعیت قطع می کنند بلکه به خاطر آسیب شدید در رشدشان است. اوتیسم تشخیص داده می شود به عنوان ناتوانی رشدی زیستی که تمام مدت عمر ادامه دارد و امروزه در اوایل عمرش است. کودکانی که اوتیسم دارند رفتاری نامعمول دارند و حیرت انگیز دارند. آنها ممکن است هنگام مواجه شدن با منظره یا صدای چرخش چرخ ماشین اسباب بازی، جیغ بکشند. در زمانهایی آنها ممکن است به شما نگاه کنند. اما بقیه مواقع مستقیماً به صورت شما نگاه می کند و یا اینکه دستتان را می کشند و

به سوی آنچه که می خواهد هدایتان می کند. وقتی با کودکی اوتیسمی صحبت می کنید، جوری رفتار می کند که انگار ناشنوا است. این کودکان ترس و اجتناب عمیقی دارند از هر چیز پرسر و صدا و متحرک حتی باد. گرچه کودکان اوتیسمی از چیزهای زیادی می ترسند اما نسبت به برخی فعالیتهای هم کشش دارند مثل نورهای لرزان و چشمک زن. معیارهای DSM-IV-TR برای اختلال اوتیسمی به قرار زیر است:

(۱) تخریب کیفی در تعامل اجتماعی که حداقل به وسیله دو مورد از موارد زیر نمایان شود:

۱-۱- تخریب مشخص در استفاده از رفتار چند گانه غیرکلامی همانند ارتباط چشمی، حالات چهره و بدن و چیزهایی که تعاملات اجتماعی را تنظیم می کند.

۱-۲- شکست در گسترش روابط با همسالان متناسب با سطح رشدی

۱-۳- عدم وجود یک جستجوی خودانگیز

بهره مندی از لذت علاقه مندیها و موفقیتها با سایر مردم

(۲) تخریب کیفی در ارتباطات که توسط حداقل یکی از موارد زیر توجیه شده باشد:

۲-۱- تأخیر یا کمبود کلی در رشد زبان گفتاری که همراه با سعی برای جبران این مسأله از طریق راههای ارتباطی دیگر مثل اطوار یا حالتهای بدن نیست.

Autistic disorder

اختلال اوتیسم

تهیه کننده :
مهری قناد
کارشناس پرستاری

شهریورماه ۸۸

شناختی گریبانگیر کودکان اوتیسمی می شود: نقصان شناخت در پردازش اطلاعات هیجانی اجتماعی و دوم، محدودیت های شناختی کلی تر در پردازش اطلاعات، برنامه ریزی و دلبستگی، مشخصه چهارم مشخصه فیزیکی است که به این نکته اشاره دارد که کودکان اوتیسمی، بیماریهای دیگر مثل صرع نیز دارند.

اپیدمیولوژی :

از هر ۱۰۰۰۰ کودک، ۲ مورد احتمالاً به اوتیسم مبتلا هستند. علت اوتیسم به روشنی معلوم نیست. تحقیقات نشان داده اند که اوتیسم با داشتن پدر و مادر سرد و بی محبت، مرتبط است. البته وجود اختلال در عوامل نوروبیولوژیکی هم از علل اوتیسم شناخته شده است.

درمان :

درمان دارویی درمان رشدی و درمانهای شناختی (مبتنی بر روان پویایی، مبتنی بر تغییر رفتار و مبتنی بر رویکردهای محیطی) کمک گرفته می شود.

منبع : اینترنت

WWW.psychoscience.blogfa.com

۲-۲- تخریب مشخص در توانایی برای شروع و تداوم صحبت با دیگران، علی رغم داشتن توانایی کافی برای صحبت کردن .

۲-۳- عادت های قالبی در استفاده از زبان یا زبان ویژه (۳) الگوهای تکراری، محدود و قالبی رفتار، علایق و فعالیتهای که حداقل به یکی از صورتهای زیر آشکار

می شود:

۳-۱- اشتغال ذهنی با یک یا چند الگوی کلیشه ای و محدود علایق که هم در شدت و هم در کانون غیرعادی است.

۳-۲- پای بندی آشکار و غیرقابل انعطاف به نظم یا تشریفات غیر عملکردی خاص

۳-۳- اشتغال ذهنی مداوم با بخشی از اشیا

از مشخصه های وابسته به اوتیسم می توان به نقصان عقل اشاره کرد. ۷۰٪ کودکان مبتلا به اوتیسم،

عقب ماندگی ذهنی دارند. از میان آنها ، ۴۰٪ به عقب ماندگی ذهنی شدید مبتلا هستند با IQ کمتر از ۵۰ و ۳۰٪ این کودکان، دارای عقب ماندگی خفیف تا متوسط هستند با IQ بین ۵۰ تا ۷۰. مشخصه دیگر تخریب احساسی و ادراکی است. بدین معنی که بسیاری از اشکال و صداهایی که برای کودکان دیگر، نرمال هستند، کودکان اوتیسمی را گیج می کنند. مشخصه سوم مشکلات شناختی است. دو نوع محدودیت